

הארץ פולפר

תולדות עיונים הערות

התזקקות התערורות מכתבים

בעניין רבייה'ק מרסלב ז"ע

מכתביו מזהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
ביוראים וציוניים. הערות והארות

פרשת פינחס
שנת תשע"ד

וכן אחד מראשי המתנגדים המכונה שנייאור דוד [מהרנן"ת ז"ל אמר עלי פעם אחת שר"ת שלו הוא ש"ד, עיין ש"ק ח"ב אות תשס"ג] גם הוא התחרט בחרטה גמורה, ובפורים שנת תקצ"ט נפל לפני רגלי מהרנן"ת וביקש ממנו שימחול לו, כמסופר בימי התלאות.

ובכל אלה הזמןם באו הרבה מתנגדים מהרנן"ת לפניו ופייסו אותו, ובקשו ממנו שימחול להם על מעשייהם אשר עשו, והם בעצם השתדלו שיוחזר מןNumerous מקום שהוגלו, לעיר ברסלב, עד שבתחלת שנת תקצ"ט הוחזר מהרנן"ת לברסלב [עיין לממן מכתב רס"ו הנכתב ביום ב' פ' עקב תקצ"ח שנכתב בגערוב, ועל יומם כיפור שנת תקצ"ט כבר היה מהרנן"ת בברסלב, כמו שכותב מכתב רס"ט]. והקהלות חדרו, ויהי שלום ושלוה בארמנוטיו.

روح הקודש בבית מדרשו

המעיין במכתבים יעמוד משותם, ויתפלא על גודל התזקקותו של מהרנן"ת, ואיך שהבין והשיג כבר מתחלת המחלוקת, שאף שאיש המחלוקת בוער עד לב השמיים, וכמעט שלא ראו שום מבוא איך להנצל משפטם רבים, עכ"ז כתוב מהרנן"ת מפורש במכתבו שימתינו קצת ויראה בחוש איך שהכל יעבור, וסוף כל סוף יתגבר כח רבי"ל כמ"ש מהרנן"ת במכתבו בהתחלה המחלוקת "ויקיימו (ישעיו כו, כ) וכי מורה רגע עד יעבור עצם, כי בוזדי לא יעוז אונתנו השם יתברך כמעט ונשׁען, כי הם היו חזקים כבrozול ולא יכולו לשנות דעתם לנתקם ואנשיו, כי הם היו חזקים כבrozול ולא יכולו לשנות דעתם לנתקם מרבי"ל וממהרנן"ת ז"ל. וראו בחוש שאף אם ייעשו להם כל מיני דיפיות שבulous וכל מיין השמצות וקיפוח פרנסת וכו', לא יועל כלום, הם יאחזו עצם עם דרכי רבי"ל בכל מחיר. וכך נסוגו הרבה מהחולקים אחריו, והפסיקו במשיחם. ובכל משך הזמן השתדלו תלמידי וחסידי מהרנן"ת אצל המושלה שיוחזר לברסלב.

וגם הרבי מסאוראן נסתלק באמצעות תקצ"ח, וכן משה חינקעס מת בmittah משונה קודם שבועות שנת תקצ"ח כמסופר לקמן מכתב ק"ס, והרבה מתנגדים נענשו בעונשים קשים רח"ל, כמסופר במשך המכתבים. ובזה עצמוני נחלש כה ההתנגדות נגד מהרנן"ת ז"ל.

וכן ראו הרבה מתנגדים מה שונעה עם האיש פנהס מער בעריש שבעת שהיה מוקן לבוא למסור את מהרנן"ת בעיר ברסלב, מת פטאום, והוא לפלא, כמסופר בטובות זכרונות, ובש"ק ח"ב אות תשמ"ז).

ובפורים שנת תקצ"ח בעת ששה מהרנן"ת בעיר ברסלב בא ג"כ אחד מראשי המוסרים לפני מהרנן"ת ובא בכבה רבה ועצומה בכרעה ובשתחויה, ובכה לפני מהרנן"ת ז"ל ולפני הרבנית אדל בת רבי"ל ואמר חטאתי, והתוודה לפניו שכל המסירות היה על ידיו כמו שכתב בעל"ת (מכتب רנ"ח).

דברים אחדים למכתבים שנת תקצ"ה

[המשך] הרה"ג ר' זלמן אב"ד מעדועידיבקע ננד הרה"ץ ר' יודל היה דבוק במוּהָרְנַת מֵאָד מֵאָד, ומחמת זה נתעוררה עליו מחלוקת בני עירו. ופעם כשחזר מנסיעתו למוּהָרְנַת התחלו שני אברכים לדבר בפנוי דברי בזיזונות על מוּהָרְנַת ז"ל, וזכה ר' זלמן לצאת מהחדר בכך לא לשמעו דבריהם הדורבים על צדיק עתק בגאותו ובוז, והלכו הם ונעלו בפנוי את הדלת כתבד שיהיה מוכרא לשמעו את דבריהם הרעים. אחר כך לא לך זמן רב, ונפטרו שני האברכים הנ"ל בימות משנה רח"ל. ואמר הר"ד זלמן על זה, אני לא עשתי זאת, לא העשתי אותן, אולם מן השמים קינאו לכבודו של מהרנן"ת ז"ל (ש"ק ח"ב ס"י תש"ד)

שובו המה אלינו

אחר כמה שנים של גלות ויסורים נוראים, מן שנת תקצ"ה עד סוף שנת תקצ"ח, שבאותן השנים עבר על מוּהָרְנַת דיפיות והশמצות באופן נפלא ונורא, נידודים וشنנות הסבל כמו שייתברר לפני הקורא בכל המכתבים. בסוף היה שראו הכל בצדקת מהרנן"ת. ולאט לאט נפסק ההתנגדות כי נתברר לפני הכל שאין מה לעשות עם מהרנן"ת מרבי"ל וממהרנן"ת ז"ל. וראו בחוש שאף אם ייעשו להם כל מיני דיפיות שבulous וכל מיין השמצות וקיפוח פרנסת וכו', לא יועל כלום, הם יאחזו עצם עם דרכי רבי"ל בכל מחיר. וכך נסוגו הרבה מהחולקים אחריו, והפסיקו במשיחם. ובכל משך הזמן השתדלו תלמידי וחסידי מהרנן"ת אצל המושלה שיוחזר לברסלב.

רב המאור הגדור בנס"ק מופת הרור
נדול מרכן שמו נודע בעשרות מילויי
חומר נ"י
נכד ללבינו הקב"ה בעש"ט לה"ה
(הסכמת המגיד מקאנז'ן צולחה על

מאמר מה"ה:

מאמר: ר' אש ב' נבי ל' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורת וشيخות קדושות ממזרן אור ישראל וקדשו

רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה

הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרגן"ת, ומשאר ספריו ברסלוב

מורה"ר נחמן נ"י, מגע
הקדוש נ cedar הבעל שם
טוב ז"ל וכותבו יונע עליינו
(היי מורה"ר סי' ק"ט)

دلחתא שלנו הולך וקטן, על אבינו شبשים (על האתערותא דלעילא של רחמנותו ית' שהולך ונגדל, וכל מה שייתר גרווע ויתר חוללה, הרחמנות יותר גדוֹל עליו), וכמו למשל שראה הש"ית הרחמנות שעל העולם ביום דור המבול ושלח להם את נח, ואח"ב שלח את אברהם אבינו וכו', ובמצרים שהיו במדרגה התתונה במ"ט שעיר טומאה, נכמרו רחמייו ושלח להם רועה נאמן משה רבינוanganlam, וכן אחר כך בחורבן בית המקדש נכמרו רחמייו, ושלח להם עוזרא הסופר, שרואי היה וכו' אלמלא משא קדמו, ובחורבן בית שני דהמיר לן, העמיד לנו בוצינא קדישא רבן שמעון בן יוחאי זיע"א וכו'.

ואה"ב התהיל ניצין משיח האר"י ה'ק זיע"א, ואח"ב נכמרו רחמייו על הדורות שהולכים ומתמעטם, והעמיד את הבועל שם טוב ה'ק, והחבריא, ואח"ב שהלכו ונמעטו הלבבות עוד ביום רבינו שהתחילה אור הבועל שם טוב לשקווע, נכמרו רחמי הש"ית מאה, ושלח את רבינו הק, שכבר הכנין עד משיח צדקינו, ובאמת שהיה הדורות גרוועים ושפליים מאה, יכמרו רחמיyo מאד מאד, ושלח לנו משיח צדקינו עצמוני, והוא נאולה שלימה בב"א.

(ובאמת זה עניין נפלא להתחזקות נאולה פרטיה של האדם בעצמו לנאות נפשו, וכן לנאות גופו ורחמנותו), שהאדם רואה שבכל פעם הולך מטה, ידע ויאמין שבכל מה שהוא עושה את שלו לקרב את עצמו להש"ית, ואין רואה ח"ז תועלת, ואדרבא וכו' אויה הרחמנות של הש"ית עליו יותר ויותר, עד שבאמת, שלפעמים כשהאדם בדיטא התתונה או הרחמנות גדוֹל עד שתחלת המחשבה וסופ המעשה קשורים זה בזה. וזה עניין חצota, עניין הלבנה כשהיא במעוטה שאין מיעוט יותר או דיקא נולדה מחדש, וכן גרעין כשתבללה בעפר או דיקא יציץ ויפרה, עיין בלק"ה או"ח הל' א' וד"ל).

פ"ז.

מאשפטות ירים אביזן

(א"ה) שמעתי מהרה"ג ר' מרודי מו"ץ דק"ק סאקלוב, ששמע מאות בעהמ"ח ר' אברהם ז"ל בעין שאלת הנאלה הנ"ל, שהלא אנו רואים שכל דור ודור מתדלדל בתורה ועובדיה ויראת שמים, ואיך תבוא הנאלה בימים שלא באה בדורות הראשונים, שהו צדיקים גוראים עובדי ה' באמת.

והшиб ז"ל בזה"ל כי הלא קשה לכאורה על דברי חכמיינו ז"ל במת' סוטה פרק ט', משחרב ביהם בושו החברים וכו', על מי לנו להשען על אבינו شبשים, משחרב ביהם שרו חכימיא וכו' על מי להשען וכו' וכו', בעקבות משיחא וכו' על מי לנו להשען וכו'. וכי מה מודיעים לנו בזה, כי הדרך הוא להודיע העצה, ואיזה עזה היא), והלא זה אנו יודעים גם כן כי אין על מי להשען וכו'.

אבל העניין כך, כי יש אתערותא דלעילא מאות הש"ית בעצמו ברחמנותו, וכמובא בלק"ם תורה ב' עי"ש, ויש אתערותא דלחתה מעובדה שלנו מתרורה ויראת שמים וכו', ובאמת אנחנו (בשר ודם) הולכים בכל פעם מטה, וכל דור גרווע מהדור הקודם, אבל הש"ית הולך בכל פעם גדול יותר, כי זה עיקר גודלו, כי גודלה זה חמד וכמובא בדברי רבותינו ז"ל, כמו שמובא בהשיבות שהש"ית מנהיג את העולם בכל פעם יותר יפה (שעניר), וע"כ מספר חמישניות האלו איך שהדורות הולכים ומתמעטם בעווה"ר, אבל העצה שלעומת זה האתערותא דלעילא (רחמנות הש"ית הולך ונגדל), ובפרט אדרבא כל מה שהדור יותר גרווע, הרחמנות יותר גדוֹל וכו' וד"ל).

ומסימים על מי לנו להשען, כי הלא אתערותא

מההסתמת הגה"ק רב מאיר בראך זכלחה על הליקון: הרב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורטים מורה"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גדוֹלי הקודש ורע קודש מחצבתו נ cedar לה"ה הרב המפורט בתורה ובחסידות יידי רב בעשר רdot בוצינא קדישא ה"ב קדוש יאמר לו, כל ר' לא אמר לך מ"ה ישראַל בעש"ט ז"ק, והרב מורה"ר נחמן הולך בעקבות אבתו ה'ק... מההסתמת הגה"ק רב מאיר בראך זכלחה על הליקון: ירושה הוא לו מאבותיו, אבות מלכ"ד דאיכא תולדות, שכן יונע מנידויו הקודש, חוטר מגוע האלקי המפורט בעש"ט זלה"ה איש חמודות וורע לברכה ורע קודש שם ומעשיהם עיריהם מעודות...

מאמר משיב נפש ◆

כב"ז

שאלות על חסידות ברפלך ומקורות מפפרי קודש

מאת אחד הרבנים שליט"א

סימן ט"ז: קנות סופרים תרבה חכמה

שואל: מادر יקsha בעני מה זאת שמורה"ן משבח א"ע בספריו, בשבחים גדולים.

(שם כ:) דאמר ר' בר אבא בר אהבה מימי לא הקפדי בתוך ביתו, ולא צעדתי בפני מי שగודל ממני, ולא הרהרתי במבואות המתוונות, ולא הלכתי ארבע אמות בלבד תורה ובלא תפילה, ולא ישנתי בbiham'id לא שנית קבע ולא שנית עראי, ולא ששתי בתקהלת חברי, ולא קראתי לחבורי בהכינתו, שם באילפה DAOל תלא נפשיה באסקרייא דספינטה, אמר אי איכא דשאל לי במתניתא דרבי הילא ורבי אוושעיא ולא פשטיינה ליה ממתניתין נפלנא מאסקרייא דספינטה וטבענה.

(מגלה כ"ז: כ"ח) אמר ר' זכאי מימי לא השנתני מים בתוך ארבע אמות של תפלה, ולא נזכיר שם לחברי, ולא ביטלתי קידוש היום, ר' אין שמע עמר מימי לא עשיתי קפנדרא לבית הכנסת, ולא פסעתני על ראשיו עם קדוש, ולא נשאתי כפי בלבד ברכה, ר' פרידא אמר מימי לא קדמוני אדם לביהמ"ד, ולא ברכתני לפני כהן, ולא אכלתי מבהמה שלא הורמו מתנותיה, ר' בן הקנה אמר מימי לא נתכבדתי בקהלון חבריו, ולא עלתה על מטהי קללה חבריו, ותרן בממוני הייתי, ר' כי קרחה אמר מימי לא נסתכלתי בדמות אדם רשע, אבוחה בר אהוי ומונמן בר אהוי ולא עמדתי על מדותיו, ותרן בממוני הייתה, ר' כי קרחה אמר מימי לא נסתכלתי בדמות אדם רשע, אבוחה בר אהוי ומונמן בר אהוי חד אמר תיתי לי דלא אסתכל בכוותי, חד אמר תיתי לי דלא עבדי שותפות בהדי כוותי, רב זира אמר לא הקפדי בתוך ביתו, ולא צעדתי בפני מי שגדול ממני, ולא הרהרתי במבואות המתוונות, ולא הלכתי ארבע אמות בלבד תורה ובלא תפילה, ולא ישנתי בbiham'id לא שנית קבע ולא שנית עראי, ולא קראתי לחבורי בחניכתו, שם כ"ט) אמר אבוי תיתי לי דכי מרחיקנא פרסה עילנא ומצלינה התה.

(מו"ק י"ז) אמר ר' פפא תיתי לי דלא שמיתי צורבא מרבען מעולם.

(כתובות ק"ד) בשעת פטירתו של ר' זקוף עשר אצבעותיו כלפי מעלה אמר רבש"ע גליו וידוע לפניך שיגעתך בעשר אצבעות בתורה ולא נהנית אף באצבע קטנה.

(סוטה מ"ט) משפט ר' בטלה עגונה ויראת חטא, אל' רב יוסף לסתנה לא תיתני עגונה דאייכא אנא, אל' רב נחמן לסתנה לא תיתני יראת חטא דאייכא אנא.

(גיטין ס"ז) אמר ר' רבבי לתלמידיו בניי שננו מדותי שמדותי תרומות מתורות מידותיו של ר' עקיבא.

(ב"ק צ"ו) שאמր רב נחמן על עצמו שהheid רב הונא עליו שהוא ושבור מלכא (הוא שמואל) אחוי בדינא (הינו מומחה גדול ואין להלוק עליו).

(ב"מ פ"ה) כי הו מינצ'ו ר' חנינה ור' חייא, אל' ר' חנינה לר' חייא בהדי דיidi קא מינצ'ית, ח'ו אי משתכחא תורה מישראל מהדרנא לה מפילפול, אל' ר' חייא לר' חנינה בהדי דיidi קא מינצ'ית דעבדי לתורה דלא תשכח ישראל (שם פ"ו). אמר רב' בר נחmani אני יחיד בנגעים אני יחיד באלהות.

(סנהדרין ס"ח) בר' נטל שתי זרועותיו והניחן על לבו, אמר אווי לך זרועותיי שהן כתשי ספרי תורה שנגליין, הרבה תורה למדתי, והרבה תורה למדתי וכוכו, ולא חסרוני תלמידי אלא מכחול בשופורת, ולא עוד אלא שאני שוניה ש' הלכות בברחת עזה וכוכו, וש' הלכות ואל' ג' אלף הלוות בנטיעת קשוואין, וכן מובא כזה במדרש (שהש"ר א'עה"פ לריח שמניך טובים) שאמר ר' א' אם היו כל הימים דיו, וגמים קולמוסין, ושמות וארץ מגילות, וכל בני האדם לבורים, אין מספיקין לכתוב תורה שלמדתי, וכן אמר ר' יהושע כמו ר' ר'.

(בכורות נ"ה) בן עזאי אומר כל חכמי ישראל דומין עלי' כקליפת השום חז'ן מן הקרהזה.

(ערכין ט"ז) אמר להו (רב דימי אחוה דרב ספרא) תיתי לי' דקיימי כל דאמר רבנן.

(נדח ל"ז) أنا אישי בן יהודה וכור' אסיתא דנחשא דלא שליט ביה רקבא, ואני שליא בר אבינה בוכנא דפרזלא דמתבר אסיתא דנחשא.

ובזוהר (ח"ב דף ד) א"ר שמעון, אין פתחין עיננה (אנו פותחים את עינינו), חמאן גלגלי רתיכתא קדישתא (ואנו רואים את הגלגים של המרכבה הקדושה).

מכתבם דשנת תקצ"ה

סימן קג"ג

ברוך השם, יום ו' ערב שבת קודש עשרה ימי תשובה, תקצ"ה לפ"ק
אתמול באתי לעת ערבה, ומוצאי מכתביך, והחיתת את נפשי מאד בזה, אך
 צעריך גדול מאד על שעדרין לא שבת לביראותך [עין לעיל מכתבים טפי]
 שנת תקצ"ד שר' יצחק היה מוטל על רשותך, ולפיכך לא בא לאומן על ראש השנה על צין רביך! אך
 כוח קוויתי לה' שבקרווב תושע, כי לא לנכח יריד וכוכו, כי הוא יכיאב
 ויחבש.

למען השם חזק ואמץ וחזק עצמן להרחיק המרה שחורה בכל מה שתוכל
 ובבעל הרחמים יהוס עלייך, ושמח נפשך בישועתו, ותשוב לאיינך
 מהרה, ויתהפק הכל לטובה, ויגמור החתימה להחים טובים ארוכים ולשלום.
 ובעת טרידנא טובא, זומן תפלה הגיע, ומוסר כתוב זה נחוץ מאד. נא מאד
 לכתוב לי גם בירום א' אם ירצה ה', ואחרךvr, כי עניין צופיות כל
 היום לשמעו הטוב מאתך, והשם יתברך ירחם עליינו וישמענו שנון ושמחה
 מאתק' מהרה.

דברי אביך המעטיר בעוד

נתן מברסלג'

ודע שנתתי ב' זהובים לדיידינו הרב וכי' מורה ר' יודיל נ"י [הנקרא גם ר' יודיל
 מראשב, מגדולי תלמידיו רביות, ובר למורהנית זל]. גודל היה כוחו בענייני פרידנות. ייחודי בין
 אנש' שרביצ'יל אמר לו פעם "הענין שלך הוא פרידנות" דין ואך אוין פרידנות, ואכן מורהנית' ושאר א' יש'
 היה נהוגים ליתן לו בכל ערבע רosh hashanah מועות לפידון נפש (שה' ח' א' נ"ז), וכעת שר' יצחק בןנו
 של מורהנית' לא היה ב��' הקב' היבאות. יען לו מורהנית' לעיל מכתב קוב' "ותשלח על פרידון לדיידינו כבוד
 ר' יודילן על פידון בשביב'.

ברבת מזל טוב לאנ"ש

מו"ה חנני י"ט ליפה טירנוויר נ"ו, מקרית يول
 לרגלי' שמחות הולכת בתו נ"ז
 ולחותנו הר' ברוך נחום שווארטץ שליט"א
 ולכבוד זקנו
 הרב רבי שמושן שווארטץ שליט"א, מקרית يول
 יעכו להעמיד דורות ישראלים ומבורךם,
 עד ישראל סבא

כוונת העזרות והצינונים בכדי להבין את המכתב ה'ק', וברכזינו בעזה להודיעם כל
 המכתבם עם העזרות כדי לזכות את הרבים, וכן נשמה לקבל באמילן מן הקוראים
 הקרים "הארות" בין על דברי מורהנית ובין על דברינו כדי שיצא מחתה ידינו דבר נאה
 ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לתקן מאמירים להופיע בעיט סופר, או להערות וכו'
 מי שברצען שייען לו העט סופר על יד הא��לן, יענה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפקיד:

845.781.6701

להודעה על מול טוג לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד ים ג' בשעה: 09:00 ג'נקה):

כי לМОהרנן'ת היה לדבר ברור כמשמעותו וכח רביז'יל יתגבר
 על כל החולקים, ובסוף סוף נצח כח רבינו, כמו שרואים בעל"ת
 בלשונו ה'ק' ש': כוחו הנפלא והנורא של רבינו ז"ל אשר אין דוגמתו
 (מכتب ס"ב). ומלבד רפואותיו הקרים, כחו גדול בעצמו העולה על הכל
 (מכتب ר'יב'), ובאמצע אש המחלוקת כ' בלשונו ה'ק': ישבו המה
 אלינו ואנחנו לא נשוב אליהם כמו שאמר הוא ז"ל "איך האב
 אויסגעפריט און וועל אויספירן" וכאשר קצת ראיינו בעינינו (מכتب
 קס"ה, קס"ט, קע"ד).

והעיקר שבכוחו הגדול יש תקופה לכלנו איך שהוא, וכלל
 ישראל, כוחו גדול ונורא ונשגב מכך עד אין חקר (מכتب תל"ד).
...ואע"פ שכבתבי למלعلا שאין לכם לצפות על מופתים דיקא, אף
 על פי כן באמת אני רואה מופתים נפלאים כמעט בכל ימים וכוכו, כן
 בטחתי בה' שיצילנו תמיד מרים ולא יכלו אויבינו לנו, ובוודאי יעשה
 השם יתברך אותן ומופתים בשימים ובארץ כדי להכני שונאיינו
 ולהציגו מדים לא למענינו כי אם למען העוסק בהזה ליטע כבם בית
 ישראל וכוכו, אך מה שכבתבי למלعلا כוונתי שלא לדוחק את השעה
 והמאמין לא יחש, אך איך שישיה בודאי יציל אותנו ואת כל מי
 שייהנה נשאר אצלינו להקרה על שם זל, בודאי יציל את כולנו, ולא
 ישmachו אויבינו לנו, רק ילבשו בושת וقلימה המתגלים עליינו וירונו
 ויישmachו חפצ' צדקינו וכוכ' (מכتب קע"ה).

ויהא רעוואן קדם אבוחון דבשמייא שיתפרנס ויתגדלשמו
 יתרברך, ושמו של הצדיק אשר שמו של הצדיק כלל בשמו של
 השית' בבחינת ושמיינו קראת בשמק' (עיין ליקו"מ ח'ב סי' ס"ז), וילמדו
 תועים בינה לעבד את השית' שכם אחד בב"א.

מזרעה משמחת ובקשה

ב להיות שסידרנו כל תלמידי רביז'יל על סדר הא"ב בסדר יפה
 אף געים, וכן יש תחת ידינו מסודר כל תלמידי מורהנית ז"ל
 על דרך זה, וכן זכינו בעזה שית' לסדר הספר'ק **"עלים"**
لتראפה - מכתבי מורהנית", עם העורות ובירורים על
 כל מכתב ומכتب, בתוספת **מכתבים מכת"**, עד שפניהם
 חדשות בא לאן.

ולכן הנה פונים בבקשתם מאת אן"ש היקרים, מי שרצו
 לזכות ליתן יד ועזר להדפסת הספרים הקדושים
הלו יפנה אלינו, וחוכות הרבים תלוי בו.

שיעור אופיך אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן!

לימוד ספר'ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום
 מען קען הערן אופיך אוצרות ברסלב' יעדן טאג א
 עמוד בספר'ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אופיך אידיש" מיט אל לאהארן הסבר, לוי די
 מופרשים און ליטוי ווי עס איזי מובואר איזן ליקוטי הלהבות
 חזק ואמצז איזוי למזרע ספריו "בל' יומ", ולעין ולוחש בהם למיצוא בהם
 בכל פעם עיטה להוציא נפשיכם (על פעם מכתב סי' א)